

Statsminister Per Bortens tale
ved Trygve Lies bisettelse
mandag 6. januar 1969.

Vi er samlet for å ta avskjed med en av vårt offentlige livs mest særpregede personligheter. Trygve Lie's skikkelse ruvet på en egen måte i hans landsmenns bevissthet. Det var noe av eventyrets glans over nordmannen, som ble den første generalsekretær i De forente nasjoner.

Trygve Lie følte seg fra sin første ungdom nær knyttet til arbeiderbevegelsen. I meget ung alder kom han med i den ledende krets innenfor Det norske arbeiderparti, og gjennom en lang rekke år var han Landsorganisasjonens juridiske rådgiver. Det var derfor arbeiderbevegelsen som kom til å forme den unge Trygve Lie som politiker og som organisasjonsmann. Han var dypt rotfestet i den, og han var trofast mot den til sitt livs ende.

Da Trygve Lie i 1935 ble medlem av Nygaardsvolds regjering, fikk han anledning til å utfolde sin betydelige politiske begavelse. Han kom i første rekke i rikspolitikken, og han viste seg som en energisk og dynamisk leder av de departementer han kom til å bestyre.

Krigsårene viste til fulle hvilket hardt virke Trygve Lie var gjort av. I farens stund holdt han hodet klart, og han innla seg store fortjenester under krigen i Norge våren 1940.

Men først og fremst vil Trygve Lie bli minnet i vår historie for sin innsats som utenriksminister. Fra november 1940 tok han over ledelsen av vår utenrikspolitikk, og beholdt den til han ble generalsekretær i De forente nasjoner. I denne vanskelige og harde tid la han for dagen alle sine beste egenskaper : realistisk vurderingsevne, viljefasthet når det gjaldt å hevde og verne landets interesser og en usedvanlig dyktighet som forhandler.

Trygve Lie trakk også opp linjene for norsk utenrikspolitikk i årene etter krigen, og hans innsats her ble av skjellsettende betydning. Han så Norges plass i en sammenslutning av stater som er bundet sammen av Nordsjøen og Atlanterhavet. Grunntankene for norsk sikkerhetspolitikk i etterkrigsårene kan spores tilbake til Trygve Lie's tid som utenriksminister.

Det var et sjeldent ærefullt oppdrag Trygve Lie fikk da han i februar 1946 ble valgt til De forente nasjoners generalsekretær, den mest betydningsfulle stilling som noen nordmann har innehatt. Vanskelig var den i usedvanlig grad. Men han møtte de utfordringer den brakte med seg, med hele sitt pågangsmot, sin vilje til å bære ansvar og sin evne til å finne praktiske løsninger på det muligens plan.

Likevel sitter det mange her som i denne stund først og fremst tenker på mennesket Trygve Lie, og på det han har gitt dem i personlig samvær. For Trygve Lie var en åpen natur, glad i mennesker og med sterkt behov for menneskelig kontakt. Hans venneskare er derfor stor, og fra alle kanter av vårt eget land og fra mange andre land går tankene i dag hit til hans bære.

Trygve Lie var nordmann i sinn og skinn. For ham var det en ære og en glede å tjene sitt land i ansvarsfulle stillinger. Trygve Lie ble også en av de mest fremskutte tillitsmenn i det internasjonale samfunn, og han røktet det høye kall som ble ham betrodd, med dyp lojalitet og vilje til å tjene. Derfor er vi mange som er samlet her i dag for å bære fram vår takk og hedre hans minne: Vår Konge og hans hus, Regjeringen

og representanter for de øvrige statsmakter - for norsk samfunnsliv overhodet. Fra utlandet og fra De forente nasjoner er fremtredende representanter møtt fram. Jeg føler at jeg har alle med meg når jeg i takknemlighet for hans innsats for land og folk og for den gjerning han har øvet innenfor nasjonenes samfunn, legger denne krans fra Norges regjering på Trygve Lie's bære.